

prima instanță S. Dimitriu
instanța de apel L. Popova, A. Doga, S. Caitaz

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Răducanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Sîngereanu Iurie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sîngereanu Iurie
împotriva SRL „Uniplast” cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea
ordinelor de sancționarea disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului
mediu pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013, prin care a fost
respins apelul declarat de către Sîngereanu Iurie și menținută hotărîrea Judecătoriei
Botanica mun. Chișinău din 13 noiembrie 2012

c o n s t a t ă

La 28 august 2012 Sîngereanu Iurie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Uniplast” cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea
ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție și încasarea salariului
mediu pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului individual de
muncă nr. 49 din 16.10.2006 și a ordinului nr. 12 C din 15.08.2006, a fost angajat la
firma pîrîtului SRL „Uniplast” în calitate de congasor, unde a și lucrat pînă în luna
aprilie 2012, cînd între el și directorul firmei, la inițiativa ultimului s-a declanșat o
urmărire zilnică exprimată prin faptul că dînsul insista ca, pe lîngă sarcinile de
congasor, să efectueze și repararea acestui agregat, care farîmița obiectele din masa
plastică. Ca rezultat, la 05.04.2012 a apărut și o instrucțiune de serviciu, prin care lui
ca congasor, i se impunea și alte operații de reparație, deservire a acestui agregat - fapt
la care a refuzat, spunîndu-i-se că în scurt timp va fi concediat, fapt care la 29.06.2012
a și urmat.

Astfel, timp de 2 săptămîni au apărut 2 ordine de aplicare a sancțiunilor
disciplinare și instrucțiunea de serviciu - care a refuzat de a o primi spre cunoștință și

executare, pentru ce, prin ordinul nr. 14 din aceeași zi (04.04.2012), i se anunță preîntâmpinare.

Într-o situație similară, peste 14 zile, i se aplică și următoarea sancțiune disciplinară - ordinul nr. 19 din 18.04.2012 de aplicare a sancțiunii disciplinare - pentru faptul că el nu a schimbat cuțitele la agregat. Între timp, pe parcursul a 6 ani de activitate ca congasor - schimbarea cuțitelor la agregat era, potrivit statelor de personal, în sarcina maiștrilor pentru reparația acestor agregate.

Consideră că atât prin ordinele menționate, precum și întocmirea la urgență a instrucțiunii de serviciu aprobată de director la 05.04.2012, este un lanț bine chibzuit din timp de a se debarasa și răzbuna de persoana nedorită de administrație.

Invocă reclamantul că potrivit art. 208 CM - modul de aplicare a sancțiunilor disciplinare angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație în scris, privind fapta comisă, ceea ce nu s-a cerut.

De asemenea, în viziunea reclamantului au fost încălcate termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare - art.209 CM. Sancțiunea disciplinară se aplică de regulă imediat după costatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 1 lună din ziua constatării ei.

Neavînd știință de existența ordinelor menționate - a fost lipsit de posibilitatea de a le ataca pe cale judiciară.

Astfel, în circumstanțele descrise prin ordinul nr. 42 din 29.06.2012 s-a dispus concedierea sa în temeiul p.1 lit. (g) art. 86 CM - încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare, fapt care consideră că au fost încălcate prevederile legislației muncii art. 208 - 209 CM și dreptul său la muncă.

Solicită anularea

- ordinului administrației „Uniplast” nr. 14 din 04.04.2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare,
- ordinului nr. 19 din 18.04.2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care pe parcursul a 2 săptămîni reclamantului i s-a aplicat ca măsură disciplinară în formă de avertisment și mustrare,
- anularea ordinului nr. 42 C din 29.06.2012 prin care în temeiul art. 86 pct. 1 lit. (g) CM- fost concediat nelegitim din funcție,
- restabilirea în funcția de congasor la SRL„Uniplast” și
- achitarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la lucru - din momentul concedierii nelegitime și pînă la restabilire.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 13 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Sîngereanu Iurie și menținută hotărîrea primei instanțe.

Sîngereanu Iurie a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor de drept material, în acest sens menționînd că nu au fost constatăte și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, fiind încălcată procedura de

sanționare. Instanțele de judecată nu au luat în considerație aspectul că odată ce părțile contractului individual de muncă nu au convenit asupra obligațiilor de muncă, ele nici pînă atunci nefiind negociate și acceptate de recurent, acestea nu puteau servi ca temei legal de sancționare pentru neîndeplinirea obligațiilor de muncă. Invocă recurentul că nu a fost stabilită vinovăția sa în acuzațiile aduse.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sîngereanu Iurie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sîngereanu Iurie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs găsește necesar a respinge argumentele recurentului referitor la aplicarea eronat de către instanțele de judecată a normelor de drept material, deoarece acestea poartă mai mult un caracter declarativ, iar cele invocate intru motivarea lor nu reprezintă temei pentru declararea recursului.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o

hotărîre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sîngereanu Iurie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Sîngereanu Iurie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu